

ZAPEWNIENIE BEZPIECZEŃSTWA PREZYDENTOWI RP

PATRYCJA HEJNOLD

Abstract

The aim of article is to present specific preventive information such as The Bureau of Government Protection and to introduce their work in securing the President of Poland.

Article presents the work of The Bureau of Government Protection officers and their powers And shows how The Bureau of Government Protection secures the President of Poland. What protection steps they do and also how VIPs' protection works.

Keywords: The Bureau of Government Protection, the President of Poland, VIPs' protection

Abstrakt

Celem artykułu jest przedstawienie tak specyficznej formacji ochronnej jaką jest Biuro Ochrony Rządu, oraz przedstawienie ich pracy w zapewnieniu bezpośredniej ochrony Prezydentowi RP. Artykuł ukazuje na czym polega służba funkcjonariuszy BOR, jakie posiadają formy działania i jak daleko sięga ich zakres uprawnień oraz w jaki sposób Biuro Ochrony Rządu zapewnia bezpieczeństwo Prezydentowi RP. Jakże wykonuje działania ochronne, oraz jak jest przeprowadzana ochrona osobista VIP-a.

Słowa kluczowe: Biuro Ochrony Rządu, Prezydent RP, ochrona osobista VIP-a

Planowanie działań ochronnych

Celem planowania działań ochronnych jest wypracowanie pewnego systemu ochrony, aby zastosować taktykę ochronną. Za zaplanowanie zabezpieczenia ochronnego oraz za całą operację odpowiada dowódca ochrony. Po zaplanowaniu procesu ochrony dowódca musi mieć pewność, że wszyscy funkcjonariusze pododdziału ochrony rozumieją zadania jakie zostały im przydzielone, posiadają niezbędne wyposażenie oraz znają wszelkie ustalone znaki korespondencji, a także sygnały alarmowe i są przygotowani do pełnienia służby.

Planowanie działań ochronnych składa się z kilku etapów takich jak :

1. gromadzenie informacji;
2. analiza zebranych informacji;
3. ustalenie koncepcji ochrony;
4. wybór sił i środków;

5. przedstawienie planu zabezpieczenia ochronnego¹.

Rys. 2. Przykładowa struktura zespołu planowania (źródło: J. Kaczyński, *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób*, wyd. GWP, Gdańsk 2009, s. 34)

Gromadzenie informacji

Gromadzenie informacji polega na zebraniu jak największej ilości informacji na temat osoby chronionej, jej otoczenia, przyzwyczajeniach itp., funkcjonariusze, którzy zajmują się zbieraniem tych informacji powinni uwzględnić:

1. zawód jaki wykonuje osoba chroniona oraz jakie posiada funkcje;
2. gdzie mieszka, gdzie pracuje;
3. jakie ma zainteresowania;
4. czy posiada rodzinę;
5. jakie panują zwyczaje w jej otoczeniu i jakie ma kontakty;
6. jakie ma stosunki z pracownikami, z sąsiadami, czy ma jakieś konflikty, zatargi itp.;
7. kiedy potrzebuje ochrony, w jakim miejscu i czasie;
8. ewentualne zagrożenia np. groźby;
9. jak wygląda otoczenie w którym przebywa np. ruch uliczny, drogi, budynki, podjazdy, place itp.

Zebranie tych informacji jest niezbędne do stworzenia planu ochrony, który zawiera:

1. zadania dla poszczególnych agentów;
2. całość istniejącego dla osoby chronionej zagrożenia;
3. ograniczenia mogące wystąpić podczas ochrony;
4. oszacowanie potrzebnych sił, narzędzi oraz środków (czyli ludzie, i sprzęt oraz podstawę prawną).

Jedną z podstawowych metod gromadzenia informacji jest wywiad. Polega on na zbieraniu informacji oraz prowadzeniu odpowiednich rozmów i badaniu opinii publicznej w celu ułatwienia zaplanowania działań ochronnych.

Poza wywiadem w celu zaplanowania operacji ochronnej stosuje się także działania rozpoznawcze noszące miano rekonesansu ochronnego. Rekonesans ochronny jest to zespół czynności, które pozwalają oszacować poziom zagrożenia osoby chronionej w miejscach, w których przebywa lub będzie przebywała. W tym przypadku zajmują się tym agenci zwiadu lub rozpoznania.

¹J. Kaczyński, *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób*, wyd. GWP, Gdańsk 2009 s.33, 34.

Informacje, które gromadzą są przekazywane do agenta ds. zbiorów i stanowią one niezbędny element do ustalenia niezbędnych sił, środków i narzędzi, opracowania koncepcji planu, a w końcowym etapie do właściwego opracowania planu ochrony. Pozwala to na skuteczne wyeliminowanie potencjalnych zagrożeń oraz właściwe wykonywanie zadań agentów.

Agent zwiadu, który zajmuje się rezonansem ochronnym w miejscu pracy VIP-a, powinien podczas analizy zagrożeń zwracać uwagę na:

1. czas w jakim osoba chroniona przemieszcza się z miejsca w którym przebywa w danej chwili do samochodu pokonując korytarze, windy oraz schody;
2. godziny w których przebywa w pracy;
3. pracowników którzy mają kontakt z osobą chronioną, czy wszyscy są znani i sprawdzeni przez agentów, osoby odwiedzające miejsce w którym przebywa VIP, kurierzy, gości itp.;
4. wyjścia awaryjne;
5. oświetlenie budynku, instalację itp.;
6. system przeciwpożarowy;
7. parkingi, czy samochód podczas nieobecności jest zabezpieczony.

Agent zwiadu ma także na uwadze miejsca, w których mógłby znajdować się snajper, czyli określa strefę ognia, tzn. obszar skutecznego prowadzenia ostrzału. Miejsca te muszą być szczególnie zabezpieczone podczas przemieszczania się osoby chronionej. Ważna jest także kontrola terenu, która polega na obserwacji przez agentów obszaru, miejsc i punktów, w których przebywa VIP. Jest to zadanie wykonywane podczas planowania ochrony oraz w trakcie realizacji ochrony osobistej.

Analiza zebranych informacji

Analizą zebranych informacji zajmuje się agent ds. analiz. Po otrzymaniu wszystkich informacji od informatorów oraz agentów zwiadu, wyklucza informacje, które są nieistotne, a resztę przekazuje innym agentom ochrony, zgodnie z ich kompetencjami. Gromadzenie informacji aby było skuteczne musi być prowadzone systematycznie, a zebrane informacje muszą być szybko udostępnione innym sekcjom i zespołom ochronnym.

Ustalenie koncepcji ochrony

Ustalenie koncepcji ochrony, które następuje po zebraniu wszystkich informacji, polega na ogólnym opracowaniu planu ochrony. Funkcjonariuszem za to odpowiedzialnym jest szef planowania, który planuje zadania dla poszczególnych grup agentów. Szczególną uwagę musi on zwrócić na taktykę działania, podczas zagrożenia oraz w razie zaistnienia wypadków losowych takich jak np.:

1. pojawienie się i wtargnięcie osób niepożądanych;
2. podłożenie ładunków wybuchowych;
3. wypadki samochodowe oraz zablokowanie trasy przejazdu lub awaria środka transportu;
4. katastrofy żywiołowe;
5. nagła zmiana planów osoby chronionej;
6. choroba VIP-a.

Po przyjęciu stosownej koncepcji ochrony należy dobrać odpowiednie siły i środki niezbędne do realizacji dalszych zadań ochronnych wykonywanych przez funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu.

Siły i środki „to określenie zasobów ludzkich i sprzętu, niezbędnych do zabezpieczenia ochronnego”².

Ustalając liczbę osób potrzebnych do ochrony należy zwrócić uwagę na:

1. obszar jaki będzie zabezpieczany;

²J. Kaczyński, *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób*, wyd. GWP, Gdańsk 2009, s. 39.

2. możliwość wystąpienia ewentualnych sytuacji zagrożenia;
3. rodzaj broni jaka będzie w danym czasie potrzebna;
4. rodzaj obserwacji;
5. rodzaj transportu jaki będzie potrzebny;
6. łączność pomiędzy funkcjonariuszami;
7. miejsca odpoczynku oraz przerw;
8. miejsce do przechowywania uzbrojenia oraz dokumentów.

Plan zabezpieczenia ochronnego

Plan zabezpieczenia ochronnego jest to przedstawienie graficzne wcześniej zaplanowanej koncepcji przez szefa planowania. Zawiera on wiedzę związaną z działaniami ochronnymi oraz przedstawia wszystkie czynności grup ochronnych oraz poszczególnych ich członków, wykorzystuje także wszelkie mapy miast, dzielnic, plany architektoniczne, itp. Kolorowe znaki na planie pozwalają na odznaczenie wszelkich posterunków, ludzi, sprzętu itp.

Plan zabezpieczenia powinien zawierać:

- wszelkie informacje o sytuacji osoby chronionej;
- opis całego zadania oraz harmonogramy pobytów;
- dane osoby chronionej oraz towarzyszącym jej osobom (grupa krwi, wiek itp.);
- koncepcję zabezpieczenia;
- informacje wywiadowcze;
- wykaz zadań dla poszczególnych agentów;
- opis postępowania podczas zagrożenia oraz wykaz najbliższych szpitali.

Bibliografia

1. Kaczyński J., *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób*, wyd. GWP, Gdańsk 2009.